

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 664/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Siget s.r.o., Antona Bernoláka 51, Žilina, proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/35/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/34/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Ďalej sa domáha vyslovenia zákazu pokračovať v porušovaní práv sťažovateľa, príkazu konať, primeraného finančného zadosťučinenia a priznania náhrady trov konania pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ podal na okresnom súde 27. augusta 2020 žalobu na vyporiadanie BSM. Konanie je podľa sťažovateľa od začiatku vedené v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Poukazuje na dosiaľ štyri nariadené pojednávania, ktoré nepriniesli posun vo veci, čo deklaruje obsah jednotlivých zápisníc z týchto pojednávanií. Zdôrazňuje, že opakovane namietal procesnú obranu žalovanej, ktorá nesúvisela s predmetom konania, okresný súd však naďalej postupuje neefektívne, čím dochádza k porušeniu princípov civilného sporového procesu.

3. Sťažovateľ namietal už uvedený postup sťažnosťou z 11. októbra 2024 adresovanou predsedovi súdu, o ktorej vybavení ako dôvodnej bol sťažovateľ vyrozumený oznámením zo 4. novembra 2024 (ďalej len „sťažnosť predsedovi súdu“).

4. Sťažovateľ ďalej poukazuje na ekonomickú stránku veci, keď sa predpokladané náklady s vedením súdneho konania značne navýšili nesústreďenou a neefektívnou činnosťou okresného súdu, čo je aj dôvodom návrhu na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia, ktorého výška zodpovedá navýšeným nepredpokladaným nákladom s vedením súdneho konania. V závere argumentuje, že už popísaný postup okresného súdu mu znemožňuje usporiadať si osobný život.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

5. Ústavnú sťažnosť je potrebné považovať za zjavne neopodstatnenú, a ako takú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnuť.

6. V úvode ústavný súd poznamenáva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie ústavných práv (bližšie pozri III. ÚS 489/2024 a tam uvedená judikatúra).

7. Ako bolo uvedené, napadnuté konanie začalo doručením žaloby 27. augusta 2020, pričom ku dňu doručenia ústavnej sťažnosti trvá na tomto stupni viac ako štyri roky. Z hľadiska predmetu konania (vysporiadanie BSM bývalých manželov) nejde o konanie, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu vyžaduje prednostné vybavenie.

8. Zohľadňujúc aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002), môže celková dĺžka konania signifikovať prekročenie akceptovateľnej dĺžky. Za relevantné však ústavný súd v sťažnosťou napadnutom konaní považuje využitie inštitútu sťažnosti na priet'ahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) podanej predsedovi súdu a krátkosť uplynutia času od vyrozumenia sťažovateľa o jej dôvodnosti po podanie ústavnej sťažnosti.

9. Podľa ústavného súdu posúdenie sťažnosti ako dôvodnej (sprevádzané upozornením zákonnej sudkyne na neprimeranosť dĺžky trvania súdneho konania) má v kontexte § 64 ods. 3 zákona o súdoch potenciál zjednanja nápravy sťažovateľom vytýkaného stavu, čo je nepochybne primárnym cieľom, ktorý sťažovateľ sleduje aj podanou ústavnou sťažnosťou. Uvedené však nepochybne vyžaduje poskytnutie adekvátneho časového priestoru, aby zákonný sudca v napadnutom konaní mohol pozitívne reagovať na dôvod, pre ktorý bola sťažnosť predsedom súdu posúdená ako dôvodná.

10. Sťažovateľ doručil ústavnú sťažnosť už na šiesty kalendárny deň po tom, čo mu bolo doručené oznámenie o vybavení sťažnosti predsedovi súdu ako dôvodnej. Ak okresnému súdu neposkytol v zásade žiadny čas na urýchlenie konania, ústavnému súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu sťažnosť predsedovi súdu podával.

11. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd uzatvára, že keďže (i) sťažnosť sťažovateľa predsedovi súdu na priet'ahy v konaní je relevantným prostriedkom nápravy, (ii) táto bola posúdená ako

dôvodná, (iii) zákonná sudkyňa je upozornená na neprimeranosť dĺžky napadnutého konania, (iv) a sťažovateľ neposkytol okresnému súdu v zásade žiaden časový priestor na nápravu nepriaznivého stavu, dĺžka konania nedosahuje ústavne relevantnú intenzitu zásahu do sťažovateľom označených základných práv.

12. Ústavný súd poznamenáva, že ak by sa ďalší priebeh napadnutého konania vyznačoval neefektívnou a nesústredenou činnosťou, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

13. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu